

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, declarat de avocata Maria Antoci, în numele inculpatului

Dogan Osman XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 06.06.2017 – 05.09.2018,
instanța de apel: 21.04.2018 – 30.09.2019,
instanța de recurs: 25.02.2020 – 13.05.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 05 februarie 2018, Dogan Osman a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b¹⁾ și 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, pe motiv că ***fapta nu a fost săvârșită de inculpat.***

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Dogan Osman se învinuiește că în perioada lunilor mai - iulie 2016, acționând împreună și de comun acord cu Gundogdu Kenan, aflându-se în barul Odnoklassniki din mun. Chișinău, XXXXXX, acționând în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorei XXXXXX, născută la 09.04.1999, folosindu-se de starea de vulnerabilitate a ultimei, manifestată prin vârsta minoră a acesteia, de situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, manifestată prin lipsa surselor de existență și a locului de trai, a atras-o prin selecționare pe ultima în activitatea de practicare a prostituției.

Astfel, Dogan Osman, acționând împreună și de comun acord cu Gundogdu Kenan, întru realizarea intențiilor infracționale comune, în cadrul întâlnirii avute în barul Odnoklassniki din mun. Chișinău, XXXXXX, cu minora XXXXXX, acumulați de la clienți, prin ce au recrutat-o pe ultima pentru a fi exploatată în activitatea de practicare a prostituției.

Ulterior, în perioada menționată de timp, Dogan Osman împreună cu Gundogdu Kenan, aflându-se în același local menționat supra, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale, știind cu certitudine despre existența persoanelor de origine turcă care doresc să le fie acordate servicii sexuale contra plată și cunoscând cu certitudine despre vârsta minorei a XXXXXX, i-au propus ultimei să acorde servicii sexuale contra plată acestora.

Întru atingerea scopului său infracțional de exploatare sexuală în prostituție a copilului, Dogan Osman împreună cu Gundogdu Kenan, obținând consimțământul victimei minore de a acorda servicii sexuale, asigurau legătura dintre client și victima minorei XXXXXX, organizând transportarea și prestarea de către ultima a serviciilor sexuale contra plată clienților de origine turcă în diferite imobile.

Prin acțiunile sale intenționate, Dogan Osman a comis trafic de copii, adică recrutarea și transportarea unui copil, în scopul exploatarei sexuale comerciale în prostituție, acțiuni însoțite de profitare de situația de vulnerabilitate a copilului și acțiuni comise de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal.

Tot el, în perioada anilor 2014-2016, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Turciei, Gundogdu Kenan, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, au selectat mai multe persoane în acest scop, și anume pe XXXXXX, care a atins majoratul, XXXXXX, XXXXXX și alte persoane neidentificate.

În continuare, Dogan Osman, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Turciei, Gundogdu Kenan, știind cu certitudine că în localul care la acel moment era denumit Odnoklassniki, situat în mun. Chișinău, XXXXXX, sunt persoane care au solicitat să le fie acordate servicii sexuale contra plată, contactau persoanele selectate în acest scop, și anume pe XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și alte persoane neidentificate, informându-le despre acest fapt, iar în cadrul convorbirilor telefonice avute cu persoanele selectate, trezindu-le interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că vor fi bine plătite, le îndemnau la practicarea prostituției.

Ulterior, Dogan Osman, care acționa împreună și de comun acord cu cetățeanul Turciei, Gundogdu Kenan, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției, identifica locul unde urmează să se deplaseze persoanele selectate, pentru practicarea prostituției, punându-le la dispoziție localul unde acestea urmau să practice prostituția, precum și asigurând legătura dintre client și prostituată.

Prin acțiunile, Dogan Osman a săvârșit proxenetismul, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite față de mai multe persoane și de către mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a cumpărat barul în anul 2016 de la Gundogdu Kenan. Observând că localul este frecventat de fete,

le-a interzis acestora să-l mai viziteze, iar ele au depus plângere. Nu cunoaște ce activități avea Gundogdu Kenan până la vânzarea barului, iar XXXXXX i-a spus că avea vârsta de 17 ani și că venea în acest local din anul 2015. Nu a cunoscut cu ce se ocupa Gundogdu Kenan și persoanele care vizitau localul.

Astfel, ***nu a fost constatat rolul activ al inculpatului în recrutarea*** persoanei în vederea exploatarei sexuale în prostituție, ***nefiind dovedită recrutarea*** părții vătămate sau adăpostirea ei în local.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorului XXXXXX, aceasta se afla în relație de concubinaj cu inculpatul.

Prin urmare, ***nu a fost probat momentul înlesnirii practicării prostituției***, chiar dacă partea vătămată și unii martori susțin că ar fi întreținut relații sexuale cu clienții barului, alte probe directe sau indirecte care să confirme aceste declarații nu au fost prezentate de acuzare, ***nefiind probată intenția inculpatului de a racola*** partea vătămată în vederea practicării prostituției.

Totodată, probele invocate de acuzare în susținerea învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal se limitează doar la declarațiile părții vătămate, care susține că a întreținut relații sexuale contra plată.

Prin urmare, imposibilitatea determinării prestării serviciilor sexuale de către partea vătămată exclude total incriminarea inculpatului ***în comiterea infracțiunii*** ce ține de recrutarea și adăpostirea unui copil în scopul exploatarei sexuale, comerciale, în prostituție.

Doar declarațiile părții vătămate și ale martorului XXXXXX nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului, în sensul motivării unei sentințe de condamnare.

Pe lângă aceasta, persoana care susține că a fost traficată indică că din banii încasați ca rezultat al prestării serviciilor sexuale nu a transmis o careva parte inculpatului, iar alte probe care să demonstreze scopul de exploatare sexuală comercială, în prostituție, element obligatoriu al componenței de trafic de copii, nu au fost prezentate de acuzare.

Ori, pentru a dovedi faptul practicării prostituției de către partea vătămată în scop de exploatare sexuală comercială, sunt esențiale și absolut necesare declarațiile presupușilor clienți.

Astfel, învinuirea adusă inculpatului în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal este întemeiată pe presupuneri, în mod exclusiv pe declarațiile contradictorii ale martorilor, care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Elena Ceruța, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal la 18 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de minori pe un termen de 5 ani și în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 5 ani închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 20 de ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de minori pe un termen de 5 ani.

Apelanta a invocat că sentința este neîntemeiată și ilegală, fiind bazată pe concluzii pripite, probele administrate nefiind analizate în coroborare.

Astfel, argumentele expuse în partea descriptivă a sentinței, în vederea motivării soluției, sunt în contradicție cu dispozitivul, instanța de fond argumentând achitarea pe motiv că nu au fost constatate elementele infracțiunii de trafic de copii și proxenetism, iar inculpatul a fost achitat pe motiv că nu a săvârșit fapta.

Totodată, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Declarațiile inculpaților, ale părților vătămate, ale părților civile, ale martorilor se expun de la persoana a treia, însă în sentință, au fost copiate declarațiile martorilor din procesul-verbal expuse la persoana întâi, fiind păstrate și aliniatele cu întrebările procurorului și apărătorului.

Ori, instanța de fond nu a intrat în esența examinării cauzei, deoarece inculpatului i s-a incriminat săvârșirea traficului de copii, realizat prin acțiunea de recrutare și transportare a minorei XXXXXX, iar instanța a apreciat probele acuzării prin prisma acțiunilor de recrutare și adăpostire, acțiune care nici nu i-a fost incriminată acestuia.

Pe lângă aceasta, instanța de fond eronat și neîntemeiat a conchis că nu a fost probat faptul constrângerii părții vătămate minore și celorlalți martori care au prestat servicii sexuale, din motivul că un asemenea semn în învinuirea adusă inculpatului nu există.

La fel, instanța de fond greșit a constatat că acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și suficiente care ar dovedi scopul de exploatare sexuală, din motiv că atât martorii, cât și partea vătămată au declarat în cadrul cercetării judecătorești că veneau pentru a presta servicii sexuale clienților la care le indica Kenan sau inculpatul, iar potrivit declarațiilor martorului XXXXXX, clienții cunoșteau preturile.

În speță, exploatarea sexuală este comercială din motivul că inculpatul a primit 100 dolari de la un client, apoi a sunat-o pe XXXXXX, precum și din faptul că acesta indica concret suma care urmează să o achite clientul, că martorii au declarat că făceau *consumație*, adică fetele erau chemate în acel local pentru a crește consumul, a aduce profit, a mări venitul barului, prin achitarea notei de plată de către potențialii clienți ai serviciilor sexuale contra plată.

În același timp, este nefondată soluția instanței de fond că hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or, în speță martori protejați nu sunt, iar în afară de măsuri speciale de investigații au fost audiați șapte martori, partea vătămată, au fost cercetate în ședința de judecată procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală, și anume, de confruntare, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil, de examinare, corpurile delictive.

Însă, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, aceste probe nici nu au fost apreciate de instanță, fie sunt admise sau respinse.

Prin urmare, la adoptarea sentinței, instanța de fond nu a respectat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a verificat și nici nu a apreciat probele cercetate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, deci, nu a examinat cauza sub toate

aspectele, complet și obiectiv, iar argumentele reținute contrazic circumstanțele de fapt stabilite prin probele administrate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, apelul a fost admis, casată sentința, și pronunțată o nouă hotărâre.

Dogan Osman a fost condamnat în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de minori pe un termen de 5 ani și în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 5 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de minori pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arest de la 15.07.2016 până la 12.08.2016, de la 16.09.2016 până la 18.08.2016 și de la 13.04.2017 până la 05.02.2018.

Instanța de apel a constatat că în perioada lunilor mai - iulie 2016, inculpatul Dogan Osman, acționând împreună și de comun acord cu Gundogdu Kenan, aflându-se în barul Odnoklassniki din mun. Chișinău, XXXXXX, acționând în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorei XXXXXX, născută la 09.04.1999, folosindu-se de starea de vulnerabilitate a ultimei, manifestată prin vârsta minoră a acesteia, de situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, manifestată prin lipsa surselor de existență și a locului de trai, a atras-o, prin selecționare, pe aceasta în activitatea de practicare a prostituției.

Astfel, Dogan Osman, acționând împreună și de comun acord cu Gundogdu Kenan, întru realizarea intențiilor infracționale comune, în cadrul întâlnirii avute în barul Odnoklassniki din mun. Chișinău, XXXXXX, cu minora XXXXXX, i-au propus de a presta servicii sexuale clienților de origine turcă de gen masculin întru satisfacerea poftei sexuale ale acestora, promițându-i obținerea unui venit din banii acumulați de la clienți, prin ce au recrutat-o pe ultima pentru a fi exploatăată în activitatea de practicare a prostituției.

Ulterior, în perioada menționată de timp, Dogan Osman împreună cu Gundogdu Kenan, aflându-se în același local, acționând în vederea realizării intențiilor lor sale infracționale, știind cu certitudine despre existența persoanelor de origine turcă care doresc să le fie acordate servicii sexuale contra plată și cunoscând cu certitudine despre vârsta minoră a XXXXXX, i-au propus să acorde servicii sexuale contra plată acestora. Întru atingerea scopului său infracțional de exploatare sexuală în prostituție a copilului, Dogan Osman împreună cu Gundogdu Kenan, obținând consimțământul victimei minore de a acorda servicii sexuale, asigurau legătura dintre client și victima minora XXXXXX, organizând transportarea și prestarea de către ultima a serviciilor sexuale contra plată, clienților de origine turcă în diferite imobile.

Tot el, Dogan Osman, în perioada anilor 2014-2016, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Turciei, Gundogdu Kenan, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, au selectat mai multe persoane în acest scop, și anume pe XXXXXX, care a atins majoratul, XXXXXX, XXXXXX și alte persoane neidentificate. În continuare, Dogan Osman, acționând împreună și de comun acord cu cetățeanul Turciei, Gundogdu

Kenan, știind cu certitudine că în localul Odnoklassniki, situat în mun. Chișinău, XXXXXX, sunt persoane care au solicitat să le fie acordate servicii sexuale contra plată, contactau persoanele selectate în acest scop, și anume pe XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și alte persoane neidentificate, informându-le despre acest fapt, iar în cadrul convorbirilor telefonice avute cu persoanele selectate, trezindu-le interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că vor fi bine plătite, le îndemneau la practicarea prostituției.

Ulterior, Dogan Osman, care acționa împreună și de comun acord cu cetățeanul Turciei, Gundogdu Kenan, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției, identifica locul unde urmează să se deplaseze persoanele selectate, pentru practicarea prostituției, punându-le la dispoziție localul unde acestea urmau să practice prostituția, precum și asigurând legătura dintre clienți și prostituată.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a relatat că apartamentul a fost închiriat de o persoană pe care nu o cunoaște. XXXXXX nu avea buletin în acea perioadă, fiind lăsat în gaj pentru apartamentul închiriat, deoarece nu avea cu ce să îl achite. La orice eveniment petrecut în barul care îi aparținea, polițiștii solicitau înregistrările camerelor de vederi. Când a cumpărat barul nu cunoștea cu ce se ocupa Gundogdu Kenan, cu fetele din bar nu intra în discuții și nu a solicitat prezența lor în barul său. XXXXXX a fost audiată în anul 2015, în perioada când nu îl cunoștea nici pe Gundogdu Kenan, nici pe XXXXXX, iar barul a fost cumpărat în 2016. Gundogdu Kenan a atacat polițiștii cu toporul și ca răsplată polițiștii au strâns informații greșite și despre el. Pe XXXXXX o cunoaște, iar cu declarațiile ultimei unde spune că XXXXXX avea 16 ani nu este de acord. Nu a forțat-o pe XXXXXX să întrețină relații sexuale cu el.

Totodată, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost demonstrată pe deplin prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată XXXXXX a comunicat că inculpatul a aflat vârsta ei, când i-a arătat buletinul, aproximativ peste 1-2 săptămâni. În bar nu a invitat-o nimeni, a mers singură. Acolo, un bărbat de origine turcă, pe nume Sezan, s-a apropiat și i-a spus că acum seara va fi cu el, i-a spus că are mulți bani. De la acesta a aflat că inculpatul i-a spus că va fi cu el în acea seară. A întrebat inculpatul despre acest lucru, iar el i-a spus că va sta doar la masă. Atunci s-a aflat în bar cu Cristina. Cu inculpatul nu a întreținut relații sexuale benevol. Ea a uitat telefonul în bar, s-a întors și inculpatul i-a spus că telefonul e în subsol, au mers acolo și au întreținut relații sexuale. Pentru că a avut relații cu ea, el i-a aruncat 400-600 lei și i-a restituit telefonul. Și-a luat telefonul și a plecat de acolo plângând. Cazul cu Sezan a avut loc până la aceasta. Uneori, inculpatul îi achita consumul în bar. Acesta era împreună cu XXXXXX Alte fete nu veneau în bar. Cunoaște doar o fată, pe care a chemat-o Gundogdu Kenan să stea împreună cu 1 sau 2 băieți, iar apoi să întrețină relații sexuale. I-a spus inculpatului și lui Gundogdu Kenan că are 16 ani și le-a arătat buletinul de identitate. XXXXXX a rugat-o să stea cu dânsa, deoarece nu voia să stea singură. Ulterior, fiind la țară, a telefonat-o Gundogdu Kenan și a chemat-o în oraș. Acesta era în bar cu inculpatul și XXXXXX s-a aflat în bar cu aceștia, iar seara au venit niște bărbați de origine turcă. Gundogdu Kenan i-a spus să se așeze la masă cu ei, apoi au mai venit niște fete. Tot el i-a cerut să meargă cu un bărbat cu care a stat la masă. Ulterior, împreună cu o persoană

a mers la hotel. Când s-au întors în bar, Gundogdu Kenan a început să strige că a furat bani de la persoană și nu a vrut să achite pentru taxi, iar ea i-a spus că cheamă poliția. După asta, Gundogdu Kenan a ieșit și a achitat taxiul.

Partea vătămată XXXXXX a relatat că a făcut cunoștință cu inculpatul prin intermediul lui Gundogdu Kenan. I s-a propus să preteze servicii sexuale de către Gundogdu Kenan, nu de către inculpat. Inculpatul era proprietarul barului în care a fost chemată de Gundogdu Kenan, care i-a propus să întrețină relații sexuale cu bărbați de origine turcă, însă ea a refuzat. În bar mai erau doi bărbați de origine turcă, care stăteau la masă cu niște fete, iar inculpatul stătea la altă masă. A fost de mai multe ori în bar și le cunoaște pe XXXXXX, XXXXXX și Maria.

Martorul XXXXXX a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond și a indicat că cunoaște inculpatul ca fiind șef de local. Mergea cu XXXXXX și XXXXXX și alte fete în bar să se distreze. Veneau străini cu care urma să facă cunoștință și să le servească. În bar se duceau ca să facă cunoștință cu persoane de origine turcă. Cunoștință cu persoanele străine îi făcea Gundogdu Kenan, iar când acesta nu era, se ocupa inculpatul. Fetele decideau singure ce să facă, raporturi sexuale nu întrețineau. Gundogdu Kenan cerea să vină mai multe fete, ca să se distreze și nimeni nu i-a propus să întrețină raporturi sexuale. Scopul lor era să se consume mai mult alcool, iar clienții să achite. Prin intermediul lui XXXXXX și XXXXXX, a cunoscut-o pe XXXXXX, din spuse căreia a înțeles că ea prestează servicii sexuale. Gundogdu Kenan sau inculpatul îi arăta clienți și spunea suma de bani - 70, 100 de euro sau dolari. Inculpatul i-a spus că sunt clienți, acesta cunoștea că prestează servicii sexuale. Inculpatul i-a spus să meargă cu Elena în Istanbul, nu a menționat că urma să întrețină relații sexuale, dar acest fapt se subînțelegea. Când mergeau în bar, Elena i-a spus cu ce urmau să se ocupe acolo, scopul era întreținerea relațiilor sexuale cu cineva, însă nu erau impuse. În urma raporturilor sexuale ea primea bani și cadouri.

Conform anchetei sociale din 16.08.2016, condițiile de trai ale familiei lui XXXXXX sunt grele, mobilă lipsește, locuiește la gazdă cu cinci copii, deoarece nu dispune de locuință proprie.

Astfel, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate au fost combătute prin totalitatea probelor pertinente, concludente, utile și veridice, inclusiv declarațiile părților vătămate XXXXXX și XXXXXX, ale martorilor XXXXXX, XXXXXX, Poia E., XXXXXX și Drăgan I., precum și probele scrise, anexate la dosar, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor de trafic de copii și proxenetism.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, ca trafic de copii, adică recrutarea și transportarea unui copil, în scopul exploatării comerciale în prostituție, acțiuni însoțite de profitarea de starea de vulnerabilitate a copilului și în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, ca proxenetismul, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite față de mai multe persoane și de către mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, că inculpatul a săvârșit infracțiuni grave și excepțional de grave, nu se află

la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante.

5. Avocata Maria Antoci a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că instanța de fond, la cercetarea probelor și emiterea sentinței, a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, inculpatul, pe parcursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești a pledat nevinovat, iar declarațiile părții vătămate XXXXXX conțin divergențe. Astfel, inculpatul a declarat că la procurarea barului, avea intenția de a munci cinstit, dorind să participe la întreținerea materială a copilului și nu cunoștea anterior cu ce se ocupa proprietarul barului, nu intra în discuții cu fetele care frecventau localul și nu solicita prezența lor în bar.

Deci, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, pronunțând o sentință de achitare legală și întemeiată.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, dar fără a fi specificat vreun temei concret din cele conținute în dispozitivul acestor norme de drept (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, această normă prevede următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Este de reținut și faptul că în recursul declarat, lipsește cu desăvârșirea critica deciziei instanței de apel, în raport cu circumstanțele în fapt și în drept constatate de această instanță în hotărârea atacată (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce nu îndeplinește cerințele legale de conținut, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Maria Antoci, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, în privința inculpatului Dogan Osman XXXXXX, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 iunie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun